

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1479/21 – 2007 ජනවාරි 10 වැනි බදාදා– 2007.01.10

(ආණ්ඩුවේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී)

I වැනි කොටස : (I) වැනි පෙදය - සාමාන්‍ය

ආණ්ඩුවේ නිවේදන

මගේ අංකය : සීඅයි/1576/2002. ලිපි ගොනු අංකය : ඒ/2917

කාර්මික ආරවුල් පනත 131 වන අධිකාරිය

ප්‍රදානය

131 වන අධිකාරිය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තිය යටතේ 2002.05.28 දින අංක 1238/3 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2002.05.14 දින දරන නියෝගයෙන් එක් පාර්ශවයක් වශයෙන්, කොළඹ 02, ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මාවත, අංක 457, සමස්ත ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කම්කරු සංගමය සහ අනෙක් පාර්ශවය වශයෙන් බොරැස්ගමුව, ශ්‍රී චජිරඥාණ මාවත, අංක 50, රත්නායක රබර් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් ලිමිටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති ප්‍රදානය එම පනතේ 18 (1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඩී. එස්. එදිරිසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2006 දෙසැම්බර් මස 20 වැනි දින,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව,
කොළඹ 05.

ඉල්ලුම්කරු :

සමස්ත ලංකා වෙළඳ හා කර්මාන්ත කම්කරු සංගමය,
අංක 457, ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මාවත,
කොළඹ 02.

වගඋත්තරකරු :

රත්නායක රබර් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් ලිමිටඩ්,
අංක 50, ශ්‍රී චජිරඥාණ මාවත,
බොරැස්ගමුව.

෧. කී රක්ෂා හා කම්කරු අමාත්‍ය ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවෙන) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත් වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීමට ඔහුගේ 2002 මැයි මස නියෝගයෙන් මා පත් කර ඇත.

ඉහත සඳහන් පාර්ශවයන් අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතුවී පවත්නා කරුණු වනුයේ .-

- (1) රත්නායක රබර් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් විසින් මෙයට අමුණා ඇති ‘අ’ උපලේඛනයේ නම් සඳහන් සේවකයින් නිස්භතර (34) දෙනාගේ සේවය අවසන් කිරීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා ඔවුන් එකිනෙකාට සහනයක් හිමි ද යන්න හා,
- (2) රත්නායක රබර් ඉන්ඩස්ට්‍රීස් විසින් මෙයට අමුණා ඇති ‘ආ’ උප ලේඛනයේ නම් සඳහන් සේවකයින් හත් (7) දෙනා සේවයෙහි නොයෙදීම යුක්ති සහගත ද යන්න හා ඔවුන්ට කුමන සහනයක් හිමිද යන්න පිළිබඳව ද වේ.

පාර්ශවයන් වෙනුවෙන් ප්‍රකාශ සහ පිළිතුරු ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව පරීක්ෂණය 2002.09.04 දින ආරම්භ විය. එදින වගඋත්තරකාර පාර්ශවයේ උගත් නීතිඥ ඒ. ජේ. අයි. නිලකවර්ධන මහතා මූලික විරෝධතා 2 ක් ඉදිරිපත් කළේ ය.

- (i) ගරු අමාත්‍යතුමාට දෙවෙනි යොමුවක් ඉදිරිපත් කිරීමට බලයක් තිබේද, හා

(ii) කොමසාරිස්වරයා විසින් පනතේ 12 : 1 යටතේ සමථය කඩවීද ?

මෙම විරෝධතා දෙක සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්ශ්වයේ ලිඛිත දේශන අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පසු ගරු ඇමතිතුමාට දෙවෙනි යොමුවක් ඉදිරිපත් කිරීමට බලය ඇති බවටත් කමිකරු කොමසාරිස්වරයා විසින් 12:1 වගන්තිය යටතේ සිදුකරන ලද සමථය (ආර්3) අහෝසිවී ඇති බව නිගමනය කරමින් පරීක්ෂණය දිගටම පැවැත්වීමට ම විසින් තීරණය කරන ලදී.

ආරවුලට හේතු වූ කරුණු සැකවින් මෙසේය :-

- (i) සමාගමේ සේවක පිරිසක් ඉල්ලීම් කීපයක් ලබා ගැනීම සඳහා වැඩ වර්ජනයක් 2000.03.13 දින ආරම්භ කරන ලදී. මෙම වැඩ වර්ජනය හේතු කොටගෙන වගඋත්තරකාර සමාගමට මූල්‍යමය හානි සිදුවිය.
- (ii) මෙම වැඩ වර්ජනය හේතුකොටගෙන ආයතන තුළ නොසන්සුන් වාතාවරණයක් හටගත් බැවින් ඒ තත්ත්වය පාලනය කිරීමට සමාගම විසින් පොලිසිය ද කැඳවන ලැබීය.
- (iii) වගඋත්තරකාර සමාගම දැඩිලෙස ක්‍රියා කරමින් කර්මාන්ත ශාලාව දින නියමයක් තැනිව වසා දමන ලදී.
- (iv) සේවකයින් විසින් මෙම ආරවුල කමිකරු කොමසාරිස්වරයාට දන්වන ලද අතර කමිකරු කොමසාරිස්වරයා කාර්මික ආරවුල් පනතේ 12 (1) යටතේ ගිවිසුමක් අත්සන් කර ආරවුල සමථයකට පත්කරන ලදී. (ආර් 3)
- (v) ආර් 3 සමථය අනුව සේවකයින්ට විරුද්ධව විනය පරීක්ෂණ විශ්‍රාමලත් කමිකරු විනිශ්චය සභා සභාපති කෙනෙකු ලවා පැවැත්වීමට දෙපක්ෂය එකඟ විය.
- (vi) එහෙත් වැඩ වර්ජනයට සහභාගී වූ සමහර සේවකයින් සේවය අතහැර ගියා සේ සලකා ක්‍රියා කිරීම නිසාත් විනය පරීක්ෂණ වලින් වැරදිකරුවන් වූ සේවකයින් සේවයෙන් පහකිරීම නිසාත් ඇතිවූ තත්ත්වය යටතේ ගරු ඇමතිතුමා විසින් මෙම ආරවුල් 4 (1) වගන්තිය යටතේ බේරුම් කිරීම සඳහා මා වෙත යොමු කරන ලදී.

පරීක්ෂණයේ දී ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් යකුපිටියගේ සිරිල් සහ අබේගොඩ ගිනියනගේ දොන් ලක්ෂ්මන් යන සේවකයින් දෙදෙනා සාක්ෂි දී ඇති අතර වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් ඉහත කී විනය පරීක්ෂණ පවත්වන ලද කමිකරු විනිශ්චය සභා සභාපති උපාලි ධනපාල අබේවර්ධන මහතා පමණක් සාක්ෂි දී, එම පරීක්ෂණ වලදී එක් එක් සේවකයාට අදාළ විනය පරීක්ෂණ ගොනු ඉදිරිපත් කර ඇත.

තමන් 1983 දී සමාගමේ සේවයට පැමිණි බවත් සමාගම විසින් ලිපියෙන් සේවය අත්හැර ගියා සේ සලකන ලද ලිපිය ලැබෙන තෙක් තමා සේවයේ යෙදී සිටි බවත් එම කාලය තුළ සමස්ථ ලංකා වෙලඳ හා කර්මාන්ත කමිකරු සංගමයේ සාමාජිකයෙකු වශයෙන් සිටි බවත් මෙම තීරණය සම්බන්ධයෙන් සමාගම සහ තම වෘත්තීය සමිතිය අතර කොමසාරිස්වරයා ඉදිරියේ දී අත්සන් කරන ලද ආපදා ගිවිසුමේ අංක

04 දරන කොන්දේසියට පටහැනි බවත් මේ පිළිබඳව තමන් විසින් සමාගමට යවන ලද 2000.04. 07 දිනැති ලිපියෙන් (ආර් 2) තමන් සේවය අතහැර ගිය බවත්, එසේ සේවය අතහැර යාමට කිසිම වුවමනාවක් නොතිබුණ බවත් දන්වා ඇති බව සාක්ෂිකරු පවසා ඇත.

වැඩ වර්ජනය ආරම්භ කළ 2000.03.13 දින තමාගේ ගෙදර තිබූ දානමය පිංකමක් අවසන් වී ප්‍රමාද වී කර්මාන්ත ශාලාවේ සේවයට ගියබව පවසා සිටි සාක්ෂිකරු තමන්ද වැඩ වර්ජනයට සහභාගී වූ බව කියා සිටියේ ය. එහෙත් කමිකරු කොමසාරිස්වරයා ඉදිරියේ දී සමිතිය සහ සේවා යෝජක විසින් අත්සන් කරන ලද පැ. 3 ගිවිසුම ගැන ඔහු දැන සිටියේ නැති බව ද එම විස්තර දන්නේ සමිතියේ නිලධාරීන් බව ද සාක්ෂිකරු පවසා ඇත.

සමස්ත වශයෙන් ඔහුගේ සාක්ෂිය සලකා බැලීමේ දී ගම්‍ය වන්නේ ප්‍රශ්නගත වැඩ වර්ජනය ආරම්භ කිරීමට පසුබිම් වූ කරුණු ඔහු දැන සිටි බවයි. වැඩවර්ජනයට සහභාගී වූ තමන් ඇතුළු සේවකයින් 34 දෙනාගේ සේවය අත්හැර යාමේ නිවේදනයක් නිකුත් කිරීම නීත්‍යානුකූල නොවන බව ඔහුගේ සාක්ෂියෙන් ඔහු පැහැදිලිව ප්‍රකාශකර ඇත.

අබේගොඩ ගිනියනගේ දොන් ලක්ෂ්මන්ගේ සාක්ෂිය

1986.08.02 දින සමාගමේ සේවයට බැඳුණු මෙම සේවකයා ප්‍රථමයෙන් සාක්ෂි දුන් යකුපිටියගේ සිරිමල්ගේ සාක්ෂිය අනුසන්දනය වී ඇත.

‘ආ’ උපලේඛනයේ නම් සඳහන් සේවකයින් 07 දෙනා ගංගොඩවිල මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියේ අංක 23164 දරන නඩුවේ විත්තිකරුවන් ලෙස නම්කර ඔවුන්ට විරුද්ධව අයුතු අවහිර කිරීම නීති විරෝධී ජනරාශියක් සාමාජිකයින්වීම, සාපරාධී බියගැන්වීම සිදු කිරීම සහ රජයේ සේවකයෙකුගේ සේවයට බාධා කිරීම යන චෝදනා මත, වගඋත්තරකාර සමාගමේ පැමිණිල්ලක් මත අධිකරණය ඉදිරියට පමුණුවා ඇති බවත් ලක්ෂ්මන් සාක්ෂි දෙමින් පවසා ඇත. අවුරුදු 03ක් පමණ නඩුව විභාග කොට වූදිනයන් සියලු දෙනාම චෝදනා වලින් නිදොස් කොට නිදහස් කරන ලද බවත් එම නඩු තීන්දුව ඒ 3 වශයෙන් ඔහුගේ සාක්ෂිය මගින් සලකුණු කොට ඇත.

වගඋත්තරකාර සමාගම පුනපුනා කියා ඇති පරිදි අදාළ දින හෝ ඊට පසුවදා දින වෘත්තීය සමිතියේ සේවකයින් විසින් සමාගමේ සේවකයින් සහ නිලධාරීන් බියවැද්දවීම දේපළවලට හානි සිදුකිරීම අභියෝගාත්මකයෙන් කරන ලද ප්‍රකාශ බැව් ඒ, 3 නඩු තීන්දුව පරිශීලනය කිරීමේ දී තහවුරුවී ඇත. මේ ආකාරයට නිදොස් කොට නිදහස් කරනු ලැබූ “ආ” උපලේඛනයෙහි සඳහන් කර ඇති සේවකයින්ට කිසිම සහනයක් නොදී සේවයේ නොයෙදීම පිළිගත් සාධාරණ කමිකරු පිළිවෙත්වලට පැටහැනි බව මාගේ පිළිගැනීමයි.

වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් සාක්ෂි දී ඇත්තේ මෙම සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් විනය පරීක්ෂණය පැවැත්වූ විශ්‍රාමලත් කමිකරු විනිශ්චය සභා සභාපති කෙනෙකු උපාලි ධනපාල අබේවර්ධන මහතා පමණි. ඉහත කී අබේවර්ධන මහතා මෙම සේවකයින්ගේ සේවය අවසන් කිරීම පුද්ගලිකව දැන සිටි කෙනෙකු නොවේ. අභ්‍යන්තර විනය පරීක්ෂණයට ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු පමණක් සැලකිල්ලට ගෙන ඔහු නිගමන වලට එළඹී ඇත.

අබේවර්ධන මහතාගේ සාක්ෂිය යම් ආකාරයකින්වත් තහවුරු කිරීමට සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රයෝගිකව දැන සිටි වෙනත් කිසිවකු මෙම

බේරුම්කරණය ඉදිරියට නොපැමිණීම, පරීක්ෂණයේ විශේෂත්වයකි. එම සාක්ෂිය සාධාරණ ලෙස තහවුරු කිරීමට වගඋත්තරකාර සමාගමෙන් කිසිම නිලධාරියෙක් ද ඉදිරිපත් වී නැති බැවින් අබේවර්ධන මහතාගේ සාක්ෂිය ඒ අයුරින්ම පිළිගැනීම පිළිගත් සම්ප්‍රදාය නොවේ.

ධනපාල අබේවර්ධන මහතාගේ සාක්ෂියෙහි ගණන්ගත යුතු විෂමතාවයන් බෙහෙවින් ඇත. ඒවායින් කිපයක් මෙහි දී මාගේ සැලකිල්ලට භාජනය වී ඇත.

ප්‍ර : මෙම සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු තමාට දැනගන්නට ලැබුනේ ගෘහස්ත පරීක්ෂණයේ දී ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ කරුණු පදනම් කර ගෙන ද?

උ : ඔව්

ප්‍ර : එම ඉදිරිපත් වූ කරුණු සත්‍යද අසත්‍යද කියල තමන්ට කියන්න පුළුවන් ද?

උ : මම ඒ පිළිබඳව වාර්තා කරල ඇති. 20 දෙනෙක් ගෘහස්ත පරීක්ෂණ පවත්වන්න ඇති. ඒ අයගෙන් 7 පමණක් නිර්දෝශී වශයෙන් මා තීරණය කළා (2005.1.1.1 දින සටහන් පිටු අංක 03)

එහෙත් සමාගම එම සේවකයින්ට කිසිම සහනයක් ලබා දී නැත.

2005.1.1.1 දින පරීක්ෂණ සටහන්වල 04 වෙනි පිටුවේ අබේවර්ධන මහතා මෙසේ සාක්ෂි දී ඇත.

ප්‍ර : මෙම ගෘහස්ත පරීක්ෂණයේදී මෙම පැමිණිලිකරුවන්ට විරුද්ධව ඉදිරිපත් වූ දෙනා සනාථ කිරීම සඳහා සාක්ෂිකරුවන් ඉදිරිපත්කළ ලිඛිත කරුණු සත්‍යද අසත්‍යද කියල තමාට කියන්න පුළුවන් ද ?

උ : මට කියන්න අපහසුයි.

ප්‍ර : ඒ කියන්නේ කුමන ආකාරයෙන් හෝ විභාග වූ කරුණු අනුව තේද තමන් තීරණය කළේ.

උ : ඔව්

ප්‍ර : එම ගෘහස්ත පරීක්ෂණයේදී මෙම ඉල්ලුම්කරුවන් වෙනුවෙන් කෙනෙකුට ඉදිරිපත් වන්නට ඉඩ දුන්නා ද ?

උ : ඒක තීරණය කරන්නේ සමාගම විසින්.

ප්‍ර : මම තමාට යෝජනා කරනවා ඉල්ලුම්කරුවන් වෙනුවෙන් කිසිවෙකුට එම ගෘහස්ත පරීක්ෂණය සඳහා පෙනී සිටීමට ඉඩ නොදුන් බව.

උ : එම පරීක්ෂණය කරන අවස්ථාවේදී ඉල්ලුම්කරුවන් වෙනුවෙන් කිසිවකු ඉදිරිපත් වූයේ නැහැ. (2005.1.1.1 දින 4 පිටුව)

මෙම උත්තර වලින් පෙනී යන්නේ ගෘහස්ත පරීක්ෂණයේ දී වූදින සේවකයින් වෙනුවෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට ඔවුන්ට අවස්ථාවක් ලබාදී නොමැති බවයි. කම්කරු නීති සහ සම්ප්‍රදායන් සෑහෙන කලයක් තිස්සේ පිළිගෙන ඇති මෙරට කම්කරු නීති පද්ධතියට වගඋත්තරකාර සමාගම විසින් අසාධාරණ ලෙස සලකා ඇතැයි මට සිතේ. සමාගමේ

අදහස වී ඇත්තේ වැඩවර්ජනයට සහභාගී වූ සේවකයින් සමාගමේ සේවයෙන් ඉවත් කිරීමයි. සමාගම විසින් එය අසාධාරණ ලෙස සිදුකර ඇත. වැඩ වර්ජනය හටගෙන දින කිපයකට පසු කර්මාන්ත ශාලාව වසා දැමීම අසාධාරණ බැව් මගේ හැඟීමයි.

මෙම ගෘහස්ත පරීක්ෂණ මාලාව සාධාරණ ලෙස පවත්වා නැති බව මට පෙනී යයි. සේවකයින් වෙනුවෙන් නියෝජිතයෙකුට පෙනී සිටීමට අවස්ථාවක් නොදී පැවැත්වූන ගෘහස්ත පරීක්ෂණයකින් දෙනු ලබන තීරණය සාධාරණ නොවන බව මගේ පිළිගැනීමයි.

සේවය අතහැර යාම

ආර් 3 ගිවිසුමේ 4 වන ඡේදය අනුව ‘අ’ උපලේඛනයේ සඳහන් සේවකයින් 34 ගේ සේවය අතහැර යාමේ ලිපි ඉවත්කර ඔවුන් වැඩ තහනමකට යටත්කර දින 7ක් ඇතුළත වෝදනා පත්‍ර භාරදීමට ද, දින 7ක් ඇතුළත සේවකයින් විසින් වෝදනාවලට පිළිතුරු සැපයීමට ද විනය පරීක්ෂණය අවසන් කර 2000 ජූලි මස 31 වන දිනට හෝ ඊට ප්‍රථම අදාළ සේවකයින්ට දැන්වීමට සේවා පක්ෂය එකඟවන බව දැක්වේ.

වගඋත්තරකාර සමාගම සේවකයින්ගේ වැඩ තහනම් කොට උපාලි ධනපාල අබේවර්ධන නම් පරීක්ෂණ නිලධාරියෙකු ලවා අසාධාරණ ලෙස ගෘහස්ත පරීක්ෂණයක් පවත්වා, සේවකයින් වැරදි කරුවන් බවට තීරණය ලබාගෙන ඔවුන් සේවයෙන් පහකොට ඇත. සේවකයින් ඉවත්කිරීමේ චේතනාවෙන් සමාගම ක්‍රියාකර ඇති බව ඉතා පැහැදිලිය.

උපලි ධනපාල අබේවර්ධන මහතා විසින් පවත්වන ලද ගෘහස්ත පරීක්ෂණයේ දී සමාගම වෙනුවෙන් සාක්ෂි දෙන ලද කිසිම සාක්ෂිකරුවෙකු බේරුම්කරණය ඉදිරියේදී සාක්ෂි නොදීම සුවිශේෂ කරුණක් ලෙස මම දකිමි.

බේරුම්කරණයට ලක්කර ඇති යොමුවේ “අ” උපලේඛනයේ සඳහන් සේවකයින් 34 දෙනා සහ “ආ” උපලේඛනයේ සේවයේ නොයොදවා ඇති සේවකයින් 7 දෙනා සේවයෙන් ඉවත් කිරීමට එකම හේතුව ලෙස පැහැදිලිව පෙනී යන්නේ ඔවුන් වැඩ වර්ජනයක යෙදීම බවයි. අභියාචනා විනිසුරු එච්. එන්. ඩී. ජයසූරිය මහතා 1997 (2) ශ්‍රී. ල. නීති වාර්තාවේ 137 පිටුවේ නඩු තීන්දුවේ සඳහන් කර ඇති කියමනක් කෙරෙහි ඉල්ලුම්කාර පාර්ශ්වය මගේ අවධානය යොමුකර ඇත. එහි මෙසේ ය.

“ වැඩ වර්ජනය යනු සේවකයෙකුට ඇති අවසාන ආයුධය නැතහොත් ප්‍රතිකර්මය වේ. ඒ අනුව වැඩ වර්ජනය කිරීමට ඇති අයිතිය සේවකයෙකුට ඇති ආයුධයකි. වැඩ වර්ජනයක් හේතුවෙන් සේවය අවසන් කිරීම යුක්ති සහගත නොවේ. ”

එබැවින් යොමුවේ ‘අ’ උපලේඛනයෙහි නම් සඳහන් සේවකයින් 34 දෙනාගේ සේවය අවසන් කිරීම යුක්ති සහගත නොවන බවත්, එමෙන්ම ‘ආ’ උපලේඛනයේ නම් සඳහන් සේවකයින් හත් දෙනා (07) සේවයෙහි නොයොදවීම ද යුක්ති සහගත නොවන බවට මම නිගමනය කරමි.

එබැවින් ‘අ’ උපලේඛනයෙහි නම් සඳහන් ඩී. ඩී. ජිනදාස (අංක 04) සහ ඩබ්ලිව්. ඩී. කරුණාරත්න (අංක 10) යන සේවකයින් දෙදෙනා හැර සෙසු සේවකයින්ට සහන ලබා දිය යුතු බව මගේ පිළිගැනීමයි. මෙම සේවකයින් දෙදෙනා සමාගමෙන් විසදීම් ලබාගෙන බේරුම්කරණ නඩුවෙන් ඉවත් වී ඇත. (2004.07.06 පරීක්ෂණ සටහන් පිටු අංක 01)

එබැවින් බේරුම්කරණ නඩුවේ ‘අ’ සහ ‘ආ’ උපලේඛනවල නම් සඳහන් ඉහත සඳහන් සේවකයින් දෙදෙනා හැර ඉතිරි සේවකයින් 39 දෙනා සේවය අවසන් කළ දිනයේ සිට මෙම ප්‍රදානයේ දිනය වන 2006.10.27 දක්වා හිඟ වැටුප් සහ ඔවුන්ට හිමි වෙනත් සියළු හිමිකම් වගඋත්තරකාර සමාගම සතු ලියකියවිලි සහ දත්තයන් අනුව නිවැරදි ලෙස ගණනය කර ගෙවන ලෙස රත්නායක රබර් ඉන්ඩස්ට්‍රිස් ලිමිටඩ් ආයතනයට මම නියම කරමි.

මෙම ගෙවීම් මෙම ප්‍රදානය ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කිරීමෙන් පසු මසක් ඇතුළත ගෙවා නිමකළ යුතු බවට ද මම නියෝග කරමි.

ටී. පියසෝම,
බේරුම්කරු.

2006 ඔක්තෝම්බර් මස 27 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

“අ” උපලේඛනය

01. එම්. කේ. මානවඩු
02. කේ. ආර්. පෙරේරා
03. ඩී. බී. විමලගුණ
04. ඩී. ඩී. ජිනදාස
05. සුනිල් විදානගේ
06. ඩබ්. ඒ. චන්ද්‍රසිරි
07. වයි. සිරිමල්
08. ඩබ්. ඩබ්. සරත්
09. ජේ. ඒ. ධර්මසේන
10. ඩබ්. ඩී. කරුණාරත්න
11. ඩබ්. ඒ. හේමසිරි
12. කේ. එච්. සී. ගුණතිලක
13. එච්. පී. ජේ. ප්‍රනාන්දු

14. ආර්. පී. ඊ. සෝමසිරි
15. පී. නිමලදාස
16. පී. ඩී. ආර්. එන්. එල්. ජයවර්ධන
17. පී. කේ. ප්‍රේමසිරි
18. ඩී. එස්. විජයතිලක
19. පී. ඩී. සමරජීව
20. එන්. ආර්. එස්. කුමාරසිරි
21. පාලිත ජයසිංහ
22. ඩබ්. සී. එස්. පෙරේරා
23. අයි. පී. ආර්. පෙරේරා
24. එල්. ප්‍රේමසිරි
25. ටී. එම්. ඒ. චන්ද්‍රලාල්
26. ඩී. ඒ. ඩී. ලක්ෂමන්
27. ඩී. කේ. ඩී. ජයකුමාර
28. සුනිල් නිලකසිරි
29. ඊ. ටී. දයනීත
30. පී. ජී. සුසිත්
31. රොෂාන් ඉන්දික
32. ඇන්ටන් ප්‍රනාන්දු
33. ඉන්දික සංජීව
34. සමන් පෙරේරා

“ආ” උපලේඛනය

01. එච්. පී. පෙරේරා
02. ඒ. පී. ඩී. ලක්ෂමන්
03. එන්. කේ. කිරිතිසිංහ
04. ආර්. ජී. බී. වික්‍රමරත්න
05. ඒ. ඒ. ඩී. බී. ජීවානන්ද
06. ජේ. ඩී. එන්. එස්. කුමාර
07. සී. එල්. ජයතිස්ස

01 - 423

මගේ අංකය : අයිආර්/11/08/2006. අතර කාර්මික ආරවුලක් පවතින හෙයින් ද,

ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය

(1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනත

4 (1) වගන්තිය යටතේ නියෝගය

මෙම නියෝගය අනුබද්ධිත කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ ප්‍රකාශනයේ නියම කර දන්වා ඇති කාරණය/ කරුණු පිළිබඳව,

ජාතික සේවක සංගමය,
අංක 416, කෝට්ටේ පාර,
පිටකෝට්ටේ.

හා

ශ්‍රී ලංකා ආයුර්වේද ඖෂධ සංස්ථාව,
අංක 94, පරණ කොට්ටාව පාර,
නාවින්න,
මහරගම.

කම්කරු සබඳතා සහ විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය, අතාවුද සෙනෙවිරත්න වන මම 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත් වලින් සංශෝධිත වූ, ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4 (1) වන වගන්තියෙන් මා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, එකී ආරවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් සිදුව, ලියනගේමුල්ල, අංක 42හි, කේ. ඒ. ටී. ප්‍රනාන්දු මහතා පත් කර ඔහු වෙත මෙයින් යොමු කරනු ලැබේ.

අතාවුද සෙනෙවිරත්න,

කම්කරු සබඳතා සහ විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය.

2006 දෙසැම්බර් මස 20 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

මගේ අංකය : අයිආර්/11/08/2006.

ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 අධිකාරය වන
කාර්මික ආරවුල් පනත (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය)

ජාතික සේවක සංගමය,
අංක 416, කෝට්ටේ පාර,
පිටකෝට්ටේ.

හා

ශ්‍රී ලංකා ආයුර්වේද ඖෂධ සංස්ථාව,
අංක 94, පරණ කොට්ටාව පාර,
නාවින්න,
මහරගම.

ශ්‍රී ලංකා ආයුර්වේද ඖෂධ සංස්ථාවේ මුදල් අයකැමි තනතුරෙහි සේවය
කළ ඊ. පී. ප්‍රිත්ස් ජයවර්ධන මහතා සම්බන්ධයෙන් පවත්වනු ලැබූ
විනය පරීක්ෂණයේ නිරණයන් පරිදි සංස්ථාව විසින් ඔහු සිටි ශ්‍රේණියේම
එම වැටුප් තලය මත ලිපිකරු වශයෙන් පත්වීමක් ලබා නොදීම සහ
ඔහුගේ වැඩ තහනම් කළ කාල සීමාව සඳහා අඩු වැටුප් නොගෙවීම
හේතුවෙන් ඊ. පී. ප්‍රිත්ස් ජයවර්ධන මහතාට යම් අසාධාරණයක් සිදු වී ද
යන්න හා එසේනම්, ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳව ද
වේ.

ඩී.සෝමවීර එදිරිසිංහ,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2006 දෙසැම්බර් මස 12 වැනි දින, කොළඹ කම්කරු කොමසාරිස්
තැනගේ කාර්යාලයේ දී දින යොදන ලදී.

අතර ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කාරණය / කරුණු
වනුයේ

01 - 424